

Праз два дні гасціна
расчыняцца дзвёры
універсітэцкіх карпусоў.

Новы навучальны год
пераймае эстафету.

ЮБІЛЕЮ РЭСПУБЛІКІ—НАША
ПРАЦА, ТВОРЧЫЯ ПОШУКІ і
ДАСЯГНЕНИ!

Праletары ўсіх краін, яднайшеся!

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА ҚАМСАМОЛА і ПРАФКОМА
БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОУНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА
ДЗЯРЖАУНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

№ 24 (715)

•

Пятніца, 30 жніўня 1968 г.

Год выдання XXI Цана 2 кап.

Новы навучальны год універсітэт пачынае ў знамяняльны дні, калі наша рэспубліка рыхтуецца да стойна сустрэць вялікае свята—паўняковы юбілей Савецкай Беларусі і КПБ.

Выконваючы дырэктывы ХХIII з'езда КПСС, універсітэт упэўнена нарочвае тэмпы свайго развіцця. У сёлетнім годзе ва універсітэт прынята 3.100 чалавек, у тым ліку на дзённае аддзяленне 1.750 чалавек. Вялікая колькасць абитурыентаў дазволіла на працягу конкурсных экзаменаў адбараць найбольш падрыхтаваных з іх.

У ВЯНОК ПАЎСТАГОДДЗЯ

Зладжаная арганізацыя дзейнасці прыёмных камісій, старанны адбор самых ведаючых і здольных з паступаючых—весь гэта было предметам асаблівых клопатай універсітэцкага калектыва ў апошнія месяцы. Неабходна замацаваць гэтыя поспехі, забяспечыць у юбілейным годзе высокі ўзровень работы ва ўсіх галінах і напрамках жыцця універсітэта.

Партыя паставіла перад вышэйшай школай вялікія і адказныя задачы—усемагчыма павышаць якасць падрыхтоўкі спецыялістаў. З першых жа дзён навучальнага года патрэбна сканцэнтраваць усе намаганні на рашэнні гэтай галоўнай задачы: рыхтаўца будучых спецыялістаў з улікам патрабаванняў сучаснай вытворчасці, науки, тэхнікі, культуры і перспектыв іх развіцця; выхоўваць іх у духу высокай камуністычнай свядомасці, уздрабаць марксісцка-ленінскі тэорыя і навыкамі арганізацыі масава-палітычнай і выхаваўчай работы.

Рашэнне гэтых задач патрабуе ад усіх работнікаў універсітэта вялікай напружанай творчай працы ў галіне ўсяго працэсу навучання і выхавання.

Далейшае павышэнне якасці падрыхтоўкі спецыялістаў патрабуе, каб у аснову выхавання кадраў было паложана веданне прыродазнаўчых і грамадскіх дысцыплін, у тым ліку і чиста тэарэтичных раздзелаў, вельмі важных для развіцця ў студэнтаў творчага мыслення, не аблежаванага рашэннем утылітарных практычных задач.

Усё больше значэнне для падрыхтоўкі спецыялістаў набываюць грамадскія науки. Разыцце гэтых науак і ўкараненне іх у практику адыгрывае такую ж важную ролю, як выкарыстанне дасягненняў прыродазнаўчых науак у сферы матэрыяльнай вытворчасці і развіцця духоўнага жыцця нарада. Не валодаючы дасканала марксісцка-ленінскай тэорыяй, нельга глыбока вывучыць фізіку і хімію, матэматыку і біялогію, педагогіку і псіхалогію. У новым навучальным годзе патрэбна значна павысіць якасць лекцый, практычных і семінарскіх занятак, самастойнай работы студэнтаў, іх вучэбнай і вытворчай практыкі. Практычныя і лабараторныя заняткі неабходна накіроўваць на развіццё ў студэнтаў творчага мыслення, глыбокое вывучэнне адпаведных раздзелаў тэорый.

Якасць падрыхтоўкі спецыялістаў у многім залежыць ад арганізацыі сістэматычнага кантролю за паспяховасцю студэнтаў. Пад ім трэба разумець сістэму мер, якія дазваляюць ацаніць засваенне сістэмы ведаў на працягу кожнага семестра, навучальнага года і ўсяго перыяду навучання. Да гэтых мер адносіцца строгі планамерны кантроль за самастойнай работай студэнтаў у лабараторыях і на семінарах, за выкананнем курсовых работ і г. д.

Кафедрам і выкладчыкам універсітэта асаблівую ўвагу неабходна звярнуць на самастойную работу студэнтаў малодшых курсаў.

Ад студэнтаў будзе патрабавацца засваенне матэрыялу ў поўным абёме праграм, якія ў сучасных умовах застаюцца абавязковымі.

Калектыв выкладчыкаў універсітэта задаволены, што ва універсітэт прыйшло новае мнонае папаўненне, і выказвае надзею, што слаёй стараннай і руплівой працай моладзь апраўдае высокі горн — быць студэнтамі ардэнаноснага універсітэта.

С. УМРЭЙКА,
праектар па вучэбнай работе,
член-карэспандэнт АН ССРР

З
Н
А
Ё
М
Ц
Е
С
Я:

Н
А
Ш
Ы
Н
О
В
Ы
Я
С
Я
Б
Р
Ы

Новы атрад юнакоў і дзяўчат з братняга В'етнама прыбыў на падрыхтоўчы факультэт. За год замежныя студэнты авалодаюць рускай мовай, набудуць неабходныя веды па матэматыцы, хіміі, фізіцы, каб паспяхова працягваць далейшую вучобу ў вну краіны.

На здымках нашага карэспандэнта М. Нічыпарэнкі в'етнамскія сябры зазнты ў першыя дні пребывання ў Мінску.

ПРЫЁМ ГАСЦЕЙ

Ва універсітэт прыехала на азіяймленчыя вытворчую практыку група студэнтаў з Германскай Дэмакратычнай Рэспублікі. Праектар па вучэбнай работе С. А. Умрэйка гасцінна прыняў на-

мецкіх студэнтаў.

Госці Беларусі пазнаёміліся са сталіцай рэспублікі, з фізічным факультэтам універсітэта, дзе яны будуць практыкавацца на кафедры цвёрдага цела.

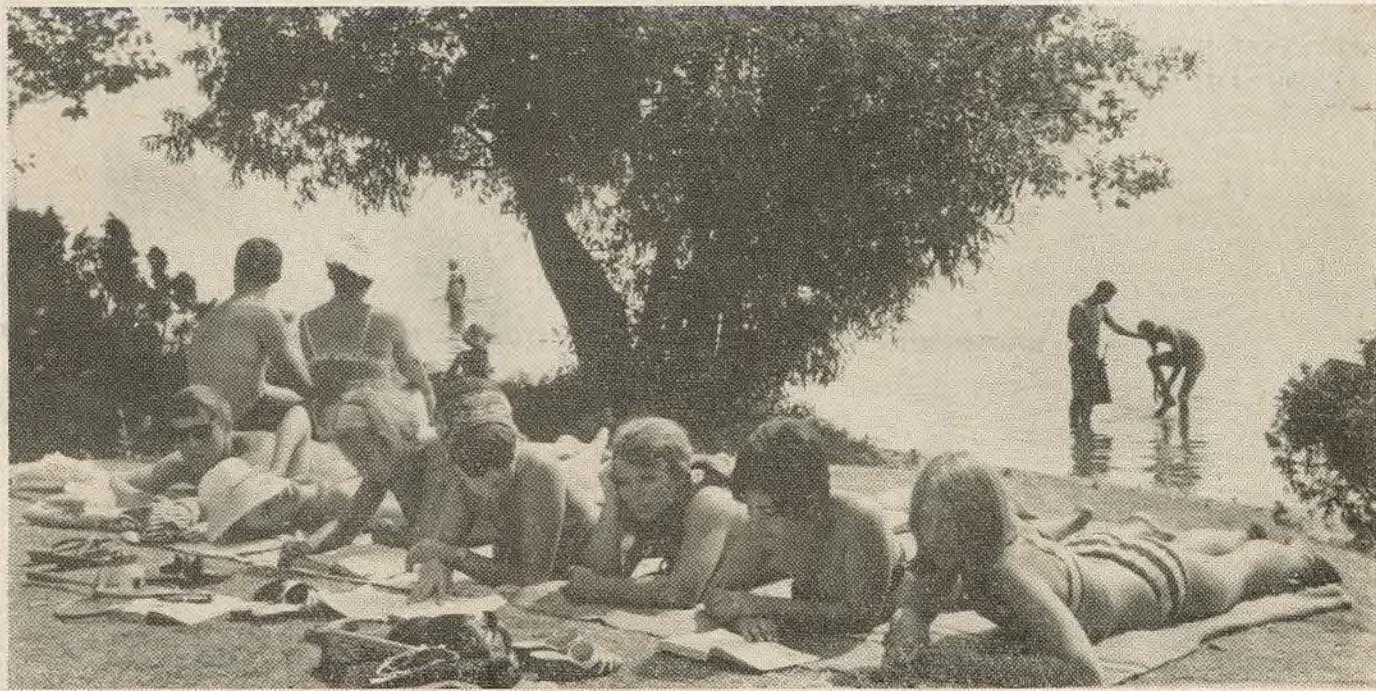
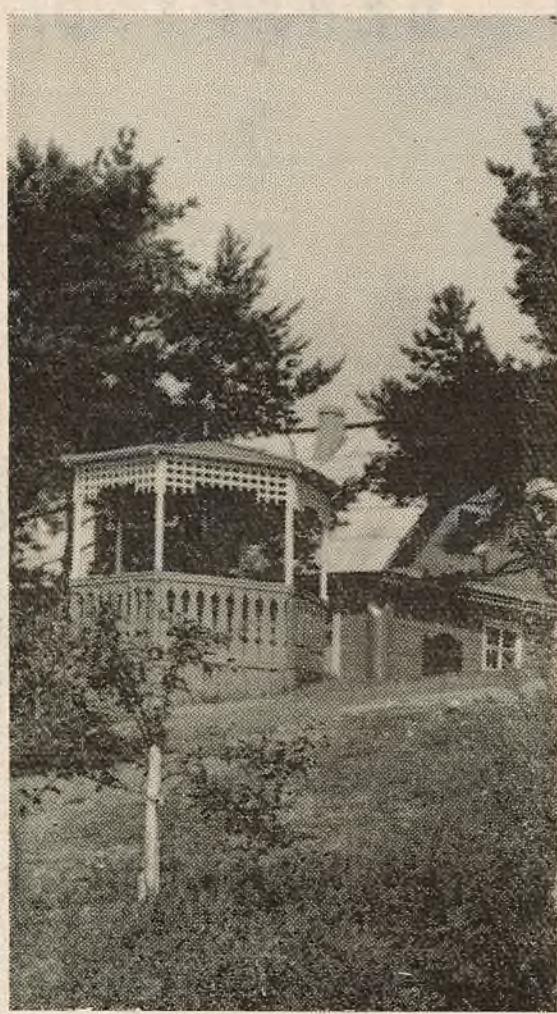
На філфаку гасціца група польскіх сябров. Студэнты з Кракава таксама праходзяць азіяймленча - вытворчую практыку ў нашым універсітэце.

Г. ЦІТОВА.

АДГУЧАЛІ ПАХОДНЫЯ ПЕСНІ

Кароткая ліпенская ноч... Сонечная промі, пабліскаваючы золатам на стройных соснах і ёлках, разганяючы начину імглу. Шызы туман падымаетца на сутрач сонцу. Магутныя зялёныя дрэвы горда ўзвышаючы над зямляй, выцягваючы свае галіны, нібы ўзбуджаныя пасля глыбокага сну. Урачыстая цышина і спакой. Іскрыстыя алмазамі гардзь кроплі рабсы. Ад паучай сырасці, трапянога і гаракаватага пауху сосен злёгку кружыцца гала-

ва. Адзіны гук, які парушыў гэту ўрачыстую цышину, — усплеск. Пад лёгкім ветрам стальное люстра возера становіца блакітным, часам ізумрудным з пеңстымі гравінамі хваль. Здалёк нагадваючы абрсы рыбацкіх лодак.

Раптам лясную цышину парушае гучнае «Пад'ём!» З блакітных долікаў і пала- так выбягашаючы на ранішнюю зарадку жыхары ляснога га- радка. Так пачынаецца рані-

ца ў спартыўным лагеры БДУ на возеры Нарач.

Вясёлае студэнцкае лета багата падзеямі. І хоць пажоўкі дзён было не толькі многа, рабяты не сумавалі.

Спартыўныя спаборніцтвы іншы раз праходзілі пад марасічым даражком, але не дахопу ў гледачах не было. Нават тыя, хто не прыняў непасрэднага ўдзелу у спаборніцтвах, не маглі заста- віцца раўнадушнымі, калі разгараліся футбольныя, ба- скетбольныя, волейболічныя баталіі. Многа балельшыцыкаў

аказалася ў тэнісістах, ве- славальшыцыкаў, у рабятаў, якія прымалі ўдзел у спаборніцтвах па спартыўнаму архіс- таванню. Але асабліва много было балельшыцыкаў у

футбольных жаночых крыху стомленыя, з мнози- каманд. З цікавасцю, часам з іроніяй з боку хлопцаў ла- гер чакаў гэтага спабор- ніцтва.

Вось балельшыцыкі ўсе на стадыёне. Некаторыя з іх прызапасілі на ўсякі выпадак вострыя слоўцы. Пераможцаў чакаў вялікі торт. І дзяячы не падкачалі. Іх атакі былі рашучымі. Хлоп- цам не шкодзіла б павучыцца ў многіх з іх.

Падзеяй для лагера быў і паход вакол возера Нарач. Падарожнічалі толькі тэое дзяячы: Оля Філіповіч, Ле- на Машуткіна, Валя Фралова. Яны выйшли з лагера ў сям гадзін раніцы, але ўжо да вечэрняга пастрасні,

крайку стомленыя, з мнози- кам и вялікім уражаннем вярнуліся ў лагер.

Дружна адзначылі і вялі- кое свята нашых в'етнам- скіх рабяў — дзень падпі-сання жэнеўскіх пагадненніў па Індакію. На вечары гу- чали гнеўныя словаў ў адрас амерыканскіх захопнікаў. якія незаконна топчуць род- ную землю нашых сяброў. Зямлю, дзе рабят чакаюць родныя і білікія. Мы жа- далі ім ішасця, міру і сар- дзечнай сустрэчы з роднымі сябрамі.

У канцы месяца, у дні в'етнамскай культуры ў Бе- ларусі лагер наведаў пасол ДРВ у Савецкім Союзе Нгуен Тхо Тян. Таварыши

Нгуен Тхо Тян расказаў аб барацьбе в'етнамскага народа, аб оружже і даражце СССР, якія для В'етнама вельмі дарагі.

Кожны дзень у лагеры па- свойму запамятаеца рабя- там. Яшчэ доўга будуць ва- універсітэцкіх аудыторыях чутныя расказы пра летні адукацыя, вясёлая нарачан- скія вечары, калі змрок ла- жыцца на зямлю і разганяе апошнія сонечныя промі, калі, схаваўшыся ў зелені, гучыць песня, міру і сар- дзечнай сустрэчы з роднымі.

Т. ВІННІКАВА,
студэнтка IV курса
матфака.

Фота Д. Прэса.

К ВІТНЕЙ, РОДНАЯ БЕЛАРУСЬ!

(Заканчэнне. Пачатак на 3-й стар.)

Так, ты стала партызан- кай, калі ўступілі на твою зямлю фашистыкі гарнізоны, каб забіваць імянінных, паліцікі гарады і вёскі. За цябе загінулі Казей і Гастэла, Гойшын і Заслонау, загінула многа тваіх сыноў і дачок, такіх, як Ірина, Астап, Рэнія, Мікола — герой апавяданняў Лынькова. Яны хацелі жыць, але даражэй за жыццё былі шчасце незалежнасць Радзімы.

Жыцця не было.

Але не было і смерці.

Быў — дух, ператвораны

у полымя.

Мужнасць нараджала

героя.

Помста нараджала героя.

Надзея нараджала героя...

(С. Дзяргай)

«А пад Казанишо, недзе ў Печышчах» думаў пра родную зямлю Купала, думаў і марыў, каб яна стала свабоднай. У пачатку вайны піша свае пальміныя радкі Колас:

«Зямля мая, мая краіна! Я чую твой прызыўны звон».

О, як яны любілі сваю Беларусь! А яна была ў агі, яна сцякала крывею.

У нас агонь каціўся

вёрстамі,

Па ўсёй зямлі гудзеў

лавінай,

Збраўшы кожнага чацвёртага,

І два мільёна з палавіцай!

(Н. Гілевіч)

І вось, царэшце, перамо-

га. Расквіцелі палі. Адбуваны гарады мужнимі чалавечымі рукамі. Вайна забыта? Не! Помніць дзэці сваіх загінуўших бацькоў. Пустуе не адно месца за святочным столом. Бацькі...

Можа, працавалі б яны цяпер разам з моладзю, дзеля якой прыйшлі тысячи франтавых дарог, вызвалілі согні мясцін, залячымі дзесяткі ран. Але іх — пяма. Іншыя піюць песні радасці. Іншыя вырошчваюць хлеб і выбрабляюць стакі. І страсна гучыць словаў Пысціна:

«Не спіце, людзі! Узніме хтось ракету.

Не кінешся за ёю паўзданог».

Я радзілася пасля вайны. Я не чула ўзрываў і страляніны, не бачыла Радзіму гаротнай і знявечанай.

...Я веру ў гэтую зямлю— З яе цяжкім і светлым лёсам,

З яе адвечнай дабратой,

З яе рамонкавым плёсам,

І збажыю залатой.

Я люблю яе краівіды, яе мову, яе людзей. Але, напэўна, скажаш «люблю» — нічога не скажаш. Трэба ўсім жыццём сваім дака- зашь гэту любоў. Трэба ўсімі сваімі спрэвамі і імкненнямі быць вартымі Радзімы. Толькі ў такім вы- падку можна лічыць сябе Чалавекам. Дык квітней жа, мая Беларусь, мая Радзіма! Будзь щаслівай!

ВАЧЫМА ЭКСКУРСАНТАЎ

Калектыв кафедры гісторыі КПСС прыро- дазнаўчых факультэтаў зрабіў экспкурсію на Першы беларускі атамны рэактар. Выкладчыкаў універсітэта сустрэў намеснік дырэктара Інстытута ядзернай энергетыкі АН БССР І. І. Саламатаў. Ён расказаў аб тым, якія задачы цяпер вырашае інстытут і, у прыватнасці, навукова-даследчая лабараторыя — атамны рэактар, якое ён будзе мець значэнне для навукі і развіцця на-

роднай гаспадаркі краіны.

Дзяжурны аператар Юрый Сушко расказаў нам і паказаў на прыкладах, якую карысць чалавеку прыносіць атам пры яго ращчаленні.

А затым Ю. Сушко паказаў сэрца атамнага катла — актыўную зону.

У наступнай лабара- торыі нам паказалі дзіў- ная з'яўля. Дыстанцыйна, механічнымі рукамі абслугоўваючы перса- нал працуе з радыёак- тыўнымі элементамі. Тут упершыню ў СССР паспехова праводзіцца важныя для народнай гаспадаркі вопыты.

Сярод супрацоўнікаў мы сустрэлі выпускні- коў-фізікаў універсітэта.

Хвалючым было і наведанне калектывам кафедры вядомага тра- гічнай гісторыій было- га фашистыкага канцла- гера «Трасцянец». Тут хвілінай маўчання экспу- рсанты ўшанавалі памяць замучаных фаши- стамі савецкіх грама- дзян.

В. БЕЛАКОСАУ.

НА ЗДЫМКАХ: група экспу- рсантаў на Першым беларускім рэактары; вечна жывая памяць аб загінуўшых.

Фота аўтара.

Рэдактар А. НІКОЛЕНКА.